

Kui seal Maal se Neuv' olli, ja hakkasid Rojo pole minnema. Kui nemmad Oma-
jale said, wõttis üks nende seast omma
Kotti. Su lahti, ja leidis omma Rahha,
se olli temma Kotti. Suusse seutud. Ta
rääkis sedda omma Wendadele, ja nem-
mad ehmatasid keik wägga ärra, nenda,
et nende Südda löi wärrisema, ja ütles-
sid: Mikspärrast on Jummal meile sedda
teinud?

§. 275. Nemmad ssaid Rojo, ja rääki-
sid omma Issa Israeli ette, keik mis neile
Egptusse. Maal olli sündinud ja tohtud,
ja et üks neist olli piddand Wangiks siin-
na järrele jama, senni kui nende norem
Wend nende Seltsis siina lähheks. Ja
se sündis, kui nemmad ommad Kottid
tühendasid, siis leiti iggaühhe Rahha,
Kukkruga temma Kotti. Suust: se teggi
neile ja nende Issale hopis suurrt Kartust;
ja Israel ütles: Teie tete mind minna
Eas.

Lastest lahti; Josep ei olle ennam; Si-
meon ei olle ka ennam ollemas; je Pen-
jamini tahhate weel weel ärrawotta: keik
se tulles minno peäle!

§. 276. Ta keigewannem Poeg Ruben
astus ta ette ja ütles: Surreta kaks min-
no Poegadest, kui minna tedda so jure
ei to; anna tedda minno Holeks ja min-
na toon temma so jure taggasi. Agga Ja-
kob ehk Israel ei woinud sedda kuulda-
gi, waid ütles: Benjamin ei pea mitte teie
kasa minnema; sest temma Wend on jo
surnud, ja temma on üksi üllejäänud (Rae-
li Poegadest §. 231.); kui temmale nüüd
Willetsus juhtuks selle pikka Tee peäl, siis
sadata teie minno hallid Juuksed Murre-
ga Hauda!

§. 277. Nenda se jäi siis essiti; agga
Ralg olli kange seal Maal, ja kussagi ei
olnud